

இலங்கையில் காணப்படும் அராபிய சிலாசாசனங்களும் அதன் கலாசார செல்வாக்குகள் தொடர்பானதுமான ஆய்வு

A.B. AR. Jesmil.

University of Jaffna, Sri Lanka, Department of Archaeology,
raheemjesmil@yahoo.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இலங்கையில் காணப்படும் அராபிய சிலாசாசனங்கள் இந்நாட்டில் காணப்படும் ஏனையவற்றுடன் ஒப்பிடப்படும்பொழுது அவை தொகையளவில் சிறிதேயாயினும், 7 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து அதிசயிக்கத்தக்க வேகத்துடன் பரவிய இஸ்லாத்தின் விளைவாக இப்பிரந்தியத்தில் ஏற்பட்ட பரந்தவொரு இன, மொழிச் செல்வாக்கின் ஒரு பகுதியே ஆகும். எனவே இந்நாட்டின் ஆரம்பகால அராபியக் குடியிருப்பாளர்களைப் பற்றிய தகவல்களை மட்டுமல்லாது, தெற்காசியப் பிராந்தியத்தில் அவர்கள் மேற்கொண்ட கப்பற் போக்குவரத்து மற்றும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும், இந்நாட்டுக்கு அடிக்கடி வருகை தந்த இஸ்லாமிய மதத் தலைவர்களும் அவர்களது கலாசார செல்வாக்குகள் தொடர்பானதுமான தகவல்களையும் இச்சிலாசாசனங்கள் தருகின்றன. இந்நாட்டின் கரையோர பட்டினங்களான காலி, பேருவளை, கொழும்பு, மன்னார், திருகோணமலை ஆகிய இடங்களில் மட்டுமல்லாது, பண்டைக்கால நகர வாழ்க்கையின் மத்திய தலங்கலாயிருந்த நாட்டின் உட்பிரதேசங்களிலும் இச்சிலாசாசனங்கள் காணப்படுகின்றன. புத்தளம் - அனுராதபுரம் வீதி, குருநாகலை - புத்தளம் வீதி, பலங்கொடைக்குகை, பாவா ஆதம் மலை எனும் இடங்களில் காணப்படும் சிலாசாசனங்கள் நாட்டின் உட்பிரதேசங்களிலேயே அமைந்துள்ளன. ஆகையால் பண்டைக் காலத்தில் பல்வேறு தேசத்தினருடன் இந்நாடு கொண்டிருந்த வர்த்தக, கலாசாரத் தொடர்புகளை மட்டுமன்றி, வேறுபட்ட வாழ்க்கை முறைகளையும் எண்ணப்பாங்குகளையும் கொண்டிருந்த பல்வேறு மக்களிடையே சகிப்புத்தன்மையும், சமரச வாழ்க்கையும் நிருவியதையும் இவை காட்டுகின்றன. இலக்கிய மூலாதாரங்கள் சில குறைபாடுகளையுடையவை என்ற காரணத்தினால், இச்சிலாசாசனச் சான்றுகள் கூடிய முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

பிரதான சொற்கள்: சிலாசனம், அரபு மொழி, கூபி எழுத்துக்கள், கலாசார செல்வாக்கு

ஆய்வுப் பின்னணி

இலங்கையானது மேற்குப் புறத்தில் செங்கடலுக்கும் கிழக்குப் புறத்தில் மலாக்கா நீரிணைக்குமான பாதையின் நடுவில் அமைந்துள்ளது. ஆசியாவின் பூகோளப்படத்தைப் பார்க்கும்பொழுது, இந்நாடு எவ்வாறு இப்பிராந்தியத்தின் மத்திய இடமொன்றில் அமைந்துள்ளது என்பது புலப்படும். நீராவி இயந்திரங்களும், கடற்பயண உபகரணங்களும், வழிமுறைகளும் இல்லாதிருந்த ஒரு காலத்தில் இதன் முக்கியத்துவம் இன்னும் அதிகமாயிருந்தது. வான்வளிப் பயணங்களும், தொலைத்தொடர்புச் சாதனங்களும் இல்லாதுமிருந்த அக் காலத்தில் இம் முக்கியத்துவம் மேலும் அதிகமாயிருந்தது. பல்வேறு வகைப்பட்ட பொருட்களையும் பெறக்கூடிய சூழல் இந்நாட்டில் இருந்த காரணத்தினால் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே வெளிநாட்டாரினை இலங்கைக் கரை கவர்ந்திழுத்தது. எனவே, அராபியா, பாரசீகம் போன்ற நாடுகளிலிருந்து பயணம் புறப்படும் கப்பல்களும், மறுபுறத்தே சீனாவிலும் கிழக்கிந்தியத் தீவுக் கூட்டங்களிலிருந்தும் பயணம்

மேற்கொள்ளும் கப்பல்களும், இலங்கைத் துறைமுகங்களை வந்தடைந்தமை இயற்கையே ஆகும். (Martha Pricket,1980) இவ்வாறு இந்நாட்டிற்கு அவை அடிக்கடி பயணம் மேற்கொண்டமையால் பண்டைக் காலத்திலேயே இலங்கை பல நாட்டாருக்கும் பரிச்சயமான ஒரு தேசமாயிருந்தது.

உலகில் இஸ்லாம் போதிக்கப்பட கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே அராபியர்கள் தமக்கென ஒரு வரலாற்றையும் மொழியையும் எழுத்து வடிவத்தையும் இலக்கிய மரபையும் கொண்டிருந்தனர். அராபிய மொழியும் செமித்திய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்ததென்ற காரணத்தினால், பீனிஸியன்ஸ் என்பாரது காலத்திற்கும் முற்பட்ட பழைமையை உடையதாகும். இஸ்லாம் போதிக்கப்படுவதற்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே ஆசியாக் கண்டத்தில் பிரபல்யமான வர்த்தகர்களாக அராபியர் விளங்கினர்.(S.Kiribamuna, 1986) ஏழாம் நூற்றாண்டில் இஸ்லாம் பிறந்ததும் உடனடியாகவே அது ஆசியாவையும் இலங்கையையும் வந்தடைந்தது.

தென் அராபிய இராச்சியமான ஹல்ரமவத் காலத்தையதும் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டுக்குரியதுமான அராபியச் சிலாசாசனங்கள் இலங்கையில் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் ஏழாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் இஸ்லாத்தைத் தழுவின பாரசீகர்களோடும், பாரசீகமயமான வட இந்தியச் சமூகங்களோடும் இணைந்து அராபியர்கள் ஆசியாக்கண்டம் முழுவதிலும் தமது செல்வாக்கைச் செலுத்திய போதிலும், இஸ்லாம் தோன்றியதற்குப் பின்பான சிலாசாசனங்கள் - அவை அறிவித்தல்களாகவும் அல்லது நன்கொடைகளை குறிப்பதாகவும் கூட - இந்நாட்டிலும் முழு ஆசியப் பிராந்தியத்திலும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. ஆகையால், இக்கட்டுரைக் கருப்பொருளின் பெரும்பாலான அராபிய சிலாசாசனச் சான்றுகள் இறந்தோரின் அடக்கஸ்தலங்களின் மீது கட்டப்பட்ட கல்லறைகளின் மேல் எழுதப்பட்ட விடயங்களையே கொண்டதாகும்.

ஆய்வுமுறையியல்

இலங்கையில் காணப்படும் அராபிய சிலாசாசனங்கள் இந்நாட்டில் காணப்படும் நெருக்கமான பண்பாட்டு உறவினை ஆராய்வதனை வரலாற்று அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் இவ்வாய்வானது கொண்டுள்ளது. ஆய்வில் முதற்தரச் சான்றுகள், இரண்டாந்தரச்சான்றுகள் என்ற அடிப்படையில் ஆதாரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பெருமளவிற்குச் சிலாசனங்கள் பிரதான முதற்தர ஆதாரங்களாக ஆய்வில் உள்ளன. பின்னாளில் முதற்தர ஆதாரங்களை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பட்ட நூல்கள், கட்டுரைகள், அவதானிப்புக்கள் போன்றன ஆய்வில் இரண்டாந்தர ஆதாரங்களாக அமைகின்றன.

ஆய்வினது நோக்கங்கள்

இலங்கையில் காணப்படும் அராபிய சிலாசாசனங்கள் இந்நாட்டில் காணப்படும் ஏனையவற்றுடன் ஒப்பிடப்படும்பொழுது அவை தொகையளவில் சிறிதேயாயினும், 7 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து அதிசயிக்கத்தக்க வேகத்துடன் பரவிய இஸ்லாத்தின் விளைவாக இப்பிரந்தியத்தில் ஏற்பட்ட பரந்தவொரு இன, மொழிச் செல்வாக்கின் ஒரு பகுதியே ஆகும்.

எனவே இந்நாட்டின் ஆரம்பகால அராபியக் குடியிருப்பாளர்களைப் பற்றிய தகவல்களை மட்டுமல்லாது, தெற்காசியப் பிராந்தியத்தில் அவர்கள் மேற்கொண்ட கப்பற் போக்குவரத்து மற்றும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும், இந்நாட்டுக்கு அடிக்கடி வருகை தந்த இஸ்லாமிய மதத் தலைவர்களதும் அவர்களது கலாசார செல்வாக்குகள் தொடர்பானதுமான தகவல்களையும் இச்சிலாசாசனங்கள் தருகின்றன .இப்பாரிய பிராந்தியத்தில் வாழ்ந்து அதனை வளப்படுத்திய பல்வேறு இன மக்கையிடையேயான பொருளதார, அரசியல், கலாசார வாழ்க்கை முறைகள் பற்றிய தகவல்களைப் பல்கோணங்களிலும் வெளிப்படுத்துவதே ஆய்வினது பிரதான நோக்கமாகும்.

இலக்கிய மீளாய்வு

1927 ஆம் ஆண்டிலிருந்து சுமார் 26 அராபிய (கூபி) சிலாசாசனங்கள் இந்நாட்டில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் தெற்காசியாவில் ஐரோப்பியரின் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்துக்கும் இடைப்பட்டவை இவையாகும். தனிப்பட்டோரினதும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களினதும் தொல்பொருள் அக்கறையின் காரணமாகவே இவை ஆரம்பத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டாலும் காலக்கிரமத்தில் திட்டவட்டமான முறையில் தொல்பொருளியல் திணைக்களமும் அரும்பொருட்சாலைகள் திணைக்களமும் மேற்கொண்ட ஒழுங்கமைப்பான முயற்சிகளே இவை கண்டுபிடிக்கப்பட்டதற்கான முக்கிய காரணமாகும். தொல்பொருளியலாய்வு விஞ்ஞான பூர்வமான விடயமாக முக்கியத்துவம் பெற்றதும் இந்த அரபு சிலாசாசனங்களுக்கான பொருள் விளக்கத்தினைப் பெறும் முயற்சிகளும் வேகம் பெற்றன. 1957 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் தொல்பொருளியலாய்வு பீடத்தினை ஏற்படுத்தியமையும் அதனைத் தொடர்ந்து தொல்பொருளியலாய்வு பட்டப்பின் கற்கை நிலையத்தினை நிறுவியமையும் இம்முயற்சியின் நியாய பூர்வமான தொடர்ச்சியே ஆகும். இதனைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற தொல்பொருளியலாய்வு நூற்றாண்டு (1890 - 1990) தொடர்பாக இலங்கையிலுள்ள அராபிய சிலாசாசனங்களின் மீது தொல்பொருளியல் திணைக்களமே மிகுந்த அக்கறை காட்டியது. இலங்கையின் ஏனைய சிலாசாசனங்களைப் பற்றிய போல் கோல்ட்ஸ்கிமிட் என்பாரது பருவகால பிரசுரங்கள் (1875 - 76), எட்வேட் முல்லர் என்பாரது பாகம் 1, பாகம் 11 (இலண்டன், 1833), பரணவிதான என்பாரின் இலங்கைச் சிலாசாசனங்கள் பாகம் 1, பாகம் 11 (1970) என்பன போன்ற அராபிய சிலாசாசனங்கள் அனைத்தையும் ஒன்றுதிரட்டி பதிப்பிக்கும் பணியினைத் தொல்பொருளியல் திணைக்களம் மேற்கொண்டுள்ளது. தொல்பொருளியல் திணைக்களம் தற்போது மேற்கொண்டுள்ள அராபிய சிலாசாசனங்கள் தொடர்பான ஆய்வு பிந்திய முயற்சியொன்றையினும் இந்நாட்டின் வரலாற்றியலை மட்டுமல்ல இப்பிராந்தியம் முழுவதனதும் வரலாற்றியலை மேம்படுத்தும் என்பது திண்ணமாகும்.

அரபுச் சிலாசாசனங்களும் பரம்பரைத் தகவல்களும்

செமித்திய மக்களின் ஒரு கிளையினரான அராபியர் தமது குடும்பங்களினதும் குடிகளினதும் கூட்டத்தாரினதும் மரபு வழிகளைப்பற்றிப் பெருமை கொண்டிருந்ததோடு, தமது பாரம்பரிய நிலப்பிரதேசத்திலும் மிகவும் பற்றுக் கொண்டோராய் இருந்தனர். இஸ்லாத்திற்கு

முற்பட்டதான ஜாஹிலியாக் காலத்துக் கவிதைகளில் யுத்த களத்திலும், காதலிலும் புகழ்பெற்ற பல வீரர்களினதும் வீராங்கணைகளினதும், வீரப்பிரதாபங்கள் நிரம்பக் காணப்படுகின்றன. மனிதர்களின் ஆதி பிதாவான ஆதமிலிருந்து தமது பரம்பரை வரலாற்றை ஆரம்பித்தல் அவர்களது வழமைக்கு மாறான ஒன்றல்ல. ஏப்ரஹாவிலிருந்து இஸ்ஹாக் மூலமாகத் தமது பரம்பரை ஆரம்பிப்பதைப் பற்றி இன்றைய இஸ்ரேலியர் மிகவும் உணர்வு கொண்டுள்ளனர். இதே போன்று தான் ஏப்ரஹாமின் மூத்த புதல்வர் இஸ்மாயில் மூலமான தமது பூர்வீகத்தை அராபியர் ஆரம்பிக்கின்றனர். (M.A.M. Sukri, 1990)

இறந்து அடக்கம் செய்யப்பட்டவரின் பரம்பரை பற்றிய குறிப்பு அவரது தந்தையோடு அல்லது தந்தை வழிப் பாட்டனோடு மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது. திருகோணமலையிலுள்ள நிக்கல்சன் சிலாசாசனம் இலக்கம் 2850 என்பதை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். அவ்விடத்திற் புதைக்கப்பட்டுள்ளவர் ஹுசைன் இப்ன் அலி அல்ஹலபி என்பவரின் பேத்தி எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (S.Paranawithana, 1957) ஆனால் சிலரைப் பொருத்த வரை இக்குறிப்பு பல தலைமுறைகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்படும். இக்குறிப்பிட்ட சிலாசாசனத்தின் பிரகாரம் அவ்விடத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டவரின் குடும்பம் 'ஹலப்' எனும் ஊரைச் சேர்த்ததாகும். ஹலப் என்பது அலெப்போவைக் குறிக்கும். இந்நாட்டை வந்தடைந்த ஆரம்பகால அராபியக் குடும்பங்களின் பூர்வீகத்தை அறிவதற்கு அலெப்போ பற்றிக் கூறும் இக்குறிப்பு துணையாக அமைகின்றது. இவர்களின் வழித்தோன்றல்களே பின்னர் இலங்கை மூர் (சோனகர்) என அழைக்கப்படலாயினர். (M.A.M. Sukri, 1990)

மெசெப்பொத்தேமியாவின் வடமேற்கில் அமைந்திருக்கும் ஒரு நகரத்தான் அலெப்போ என்பதாகும். தற்போதைய சிரியாவில் இது உள்ளது. மத்திய தரைக் கடலுக்கு அண்மையில் இது அமைந்துள்ளது. இந்நகரத்துவாழ் மக்கள் அல்ஹலபி என அழைக்கப்படுவர். (ஹலப் அதாவது அலப்போ என்பதைச் சேர்ந்தவர்கள்). ஹலப் என்பது ஹலப் எனத் துருக்கியிலும் இத்தாலியன், ஆங்கிலம், ஜேர்மன் ஆகிய மொழிகளில் அலப்போ எனவும் அலெப் என பிராஞ்சிய மொழியிலும் அழைக்கப்படும். (Sulaiman Nadvi, 1942) இன்றும் கூட சிரியாவில் டமஸ்கஸ் நகரத்துக்கு அடுத்த முக்கிய நகர் இதுவேயாகும். எனவே, இவ்வராபியக் குடும்பத்தினர் தமது பூர்வீகத்தை அலெப்போ வரைக்கும் தொடர்புறுத்திக் காண்பதில் அடையும் பெருமை நியாயமானதே. கிறிஸ்துவுக்கு ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இன்றுள்ள அதே பெயரில் அலப்போ நகரம் வரலாற்றில் முதன் முதலாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இக்கல்லறைச் சிலாசாசனம் வெளிப்படுத்துமாற் போன்று இந்நாட்டிற் குடிபதியான ஆரம்பகால அராபியக் குடும்பங்கள் மிகத் தூரத்தேயுள்ள அலெப்போவில் அமைந்துள்ள தமது பூர்வீக இல்லங்களைப் பற்றிய இனிய நினைவுகளைக் கொண்டிருந்தனர். இந்நாட்டுச் சோனக சமூகத்தினரின் அராபியப் பூர்வீகங்களை அறிவதற்கான இலக்கிய மூலாதாரங்களுக்குத் துணையாக இக்கல்லறைச் சிலாசாசனங்களும் அமைகின்றன. (M.A.M. Sukri, 1990) எனவே, இந் நாட்டிலுள்ள அராபியச் சிலாசாசனங்கள் இலங்கைச் சோனகருக்கு அவர் தம் மனித இனப் பரம்பரை ஆய்வுக்கும், இனப் பரம்பல் ஆய்வுக்கும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாய் அமைகின்றன.

இலங்கைச் சிலாசாசனங்களை வாசித்தறிதல்

இந்நாட்டில் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும், கரையோரத்தோடு தொடர்புடையதுமான ஏழு சிலாசாசனங்களும் (மன்னார் மாவட்டம்: 3 புத்தளம் மாவட்டம்¹ திருகோணமலை மாவட்டம் 2 கொழும்பு 1) எவ்விதசந்தேகமுமின்றி கூபி வகையைச் சேர்ந்தவையாகும். இவை பொழியப்பட்டுள்ள கூபி எழுத்துக்கள் மிகவும் அழகானவையும், மேன்மை பொருந்தியனவுமாகும். அதனால் இச் சிலாசாசனங்கள் தனித் தன்மையுடையவையென்பதோடு, இந்நாட்டிற்கு காணப்படும் எனைய அரபு சிலாசாசனங்களின் வடிவமைப்புடன் தொடர்பில்லாதவையுமாகும். இரண்டு சிலாசாசனங்கள் மாத்திரம் இதற்கு விதி விலக்கானவையாகும். புத்தளம் - அனுராதபுரம் வீதிச் சிலாசாசனம், புத்தளம் - குருணகலை வீதிச் சிலாசாசனம் என்பனவையே அவையாகும். ஆரம்பகால கூபி எழுத்துச் சிலாசாசனங்களின் வடிவத்திலிருந்து மாறுபட்டுச் செல்ல அவை முயன்றாலும், அவற்றோடு தொடர்புடையவையாயும் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறான கவனத்தைப் பெறுகின்ற ஆரம்பகால கூபிச் சிலாசாசனங்களுள் முதலாவதானது 1827 இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகும். இப்பன் அபு பக்காயா என்பவரது கல்லறைமேல் பதிக்கப்பட்ட கல்வெட்டே இதுவாகும். இது நடப்பட்டு 800 வருடங்களின் பின்னரேயே ஒல்லாந்து உத்தியோகத்தர் ஒருவரினால் 1787 கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மீண்டும் 1827 இல் பார்வைக்கு வந்த சந்தர்ப்பத்தை இந்நாட்டின் அப்போதைய பிரதம நீதியரசர் அலெக்சாண்டர் ஜேன்ஸ்ரன் என்பவரின் மீள் - கண்டுபிடிப்பென்றே கூறுதல் வேண்டும். இதில் எழுதப்பட்டுள்ள விடயத்தை வாசித்து அறிவதற்காக இதன் மைப்பிரதியொன்று கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக அரபுப் பேராசிரியர் சாமுவேல் லீ என்பருக்கு அனுப்பப்பட்டது.

இதன்பூர்வீக அமைவிடம் கொழும்பிலுள்ள முஸ்லிம் மையவாடி (தற்பேதைய ஜாவத்தை மையவாடி) எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நாட்டில் வெளிக்கொணரப்பட்ட முதலாவது அரபுச் சிலாசாசனம் இதுதானென்பதோடு இலங்கையைப் பற்றி மத்திய கிழக்கு முஸ்லிம் அல்லது அரபு நூலாசிரியர் எவராவதொருவர் முதன் முதல் குறிப்பிட்டதற்கு அதாவது கி.பி. 838 இல் தபாரி என்பார் குறிப்பிட்டதற்கு - ஒரு நூற்றாண்டு காலத்திற்கே பிற்பட்ட காலப்பரப்புக்கு இது உரியதாதல் அதன் முக்கியத்துவத்தை அதிகப்படுத்துகின்றது.

இஸ்லாத்தின் ஸ்தாபகரான முகம்மது நபி (ஸல்) கி.பி. 632 இல் காலமானார். ஏற்கனவே இந்நாட்டிலிருந்த இஸ்லாத்திற்கு முற்பட்ட அராபியரின் தொடர்புகள், இஸ்லாம் ஆரம்பித்த முதலாவது நூற்றாண்டிலிருந்தே அரபு - இஸ்லாமிய உறவுகளாக மாற்றமடைந்தனவென்பது தற்போது நன்கு தெளிவாகியுள்ளது.

இந்நாட்டு முஸ்லிம்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, காலித் இப்பன் அல் பக்காயா எனும் சிறந்த மார்க்க அறிஞரொருவரை, பக்தாதியக் கல்பா கி.பி. 940 இல் இந்நாட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தார் எனக் குறிப்புக்கள் உள்ளன. அவர் பக்தாதிலிருந்து புறப்பட்டு 17 ஆண்டுகளின் பின் மரணமாகி, கொழும்பில் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டார். அரபு எழுத்தணியைப் பொருத்தவரை இங்கு முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியது யாதெனில், அவரது

கல்லறை மேலான நடுகல் ஆரம்பகால கூபி எழுத்தில் அமைந்துள்ளதோடு, அது பக்தாத்தில் செய்யப்பட்டுள்ளது. (Sir Alexander Johnston,1827) இஸ்லாத்தைத் தழுவின அரபிகள் 10 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்நாட்டில் இருந்துள்ளனர் என்பதற்கான மறுக்கமுடியாத புதைபொருள் ஆதாரம் இதுவாகும். அது மட்டுமல்லாது, இந்நாட்டிற் பூர்வீக காலத்திற் குடியேறிய அரபிகள் அந்நூற்றாண்டு வரை தமது தாயகத்துடனான தொடர்புகளை அறுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதற்கும் இந்நடுகல் தக்க சான்றாகும். ஆரம்பகால அரபு வரிவடிவம் எவ்வாறு மாற்றமடைந்ததென்பதை அறிவதற்கும், 10 ஆம் நூற்றாண்டு பக்தாத்தில் நடைமுறையிலிருந்த கூபி எழுத்து வடிவங்களை அறிந்து கொள்வதற்கும் சிலாசாசன ஆய்வாளர்களுக்கும், எழுத்தணி ஆய்வளருக்கும் இந்நடுகல் மிகவும் உபயோகமானதாகும். கரையோரப்பட்டினங்களில் குறிப்பாகத் திருகோணமலையிலுள்ள சப்பல்ஹில் பகுதியில் ஒஸ்ரேபேக் எனுமிடத்தில் அமைந்துள்ளன போன்ற சிலாசாசனங்கள் தமது வடிவங்களின் மூலமும் உள்ளடக்கத்தின் மூலமும் இக்கருத்துக்களுக்கு மேலும் வலுவூட்டுகின்றன.(M.A.M. Sukri, 1990)

நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களிலுள்ள இதே போன்ற வடிவமைப்பிலுள்ள அரபுச் சிலாசாசனங்களை வாசித்தறிவதில் பத்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இக்கொழும்புச் சிலாசாசனம் ஒரு முன்னுதாரணமாயமைந்தது. சோனகர் தமது முதாதையர் அராபியரே என்பதற்கு இதுகாலவரை பெரும்பாலும் இலக்கிய ஆவணங்களிலேயே தங்கியிருந்தனர். ஆனால் 19 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றாய்வுகளில் இச்சிலாசாசனச் சாதனங்களும் முக்கிய இடம் வகித்தன.

இந்நடுகல்லானது இந்நாட்டிற் குடிபதியான அரபிகளின் வரலாற்றுக்கான சான்று மட்டுமல்ல படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து 12 ஆம் நூற்றாண்டில் தூர கிழக்குக்கும் ஆபிரிக்காவின் கிழக்குக்கரைக்குமிடைப்பட்ட பிரதேசத்தில் மிகவும் பரந்து விரிந்திருந்த அராபியரதும் காலக்கிரமத்தில் அராபிய - முஸ்லிம்களினதும் தென் ஆசியக் கடலோடி நடவடிக்கைகளினதும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளினதும் சான்றுமாகும். கொழும்புச் சிலாசாசனத்தின் கூபி எழுத்துக்களையொத்த நடுகற்கள் குஜராத், காதே (சீனா) கிழக்காபிரிக்கா எனுமிடங்களிலும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.(Evidence ?)

இரு உருளவை சார்ந்த தட்டையான பொருளொன்றில் கூபி எழுத்துக்களால் வேகமாக எழுதமுடியுமாயினால், ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே குர்ஆனைப் பிரதிபன்னுவதற்கும், வர்த்தகப் பரிமாற்றங்களைப் பதிவதற்கும், ஏனைய எழுத்து அலுவல்கள் அனைத்துக்கும் கூபி எழுத்தே பொருத்தமான வடிவமாக விரும்பப்பட்டது. ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட சிலாசாசனம் இத்தகைய ஆரம்பகால கூபி எழுத்துக்கான ஓர் உதாரணமாகும். ஆனால் கிழக்கு நோக்கி இஸ்லாம் அதிவேகமாகப் பரவத் தொடங்கியதும், இஸ்லாத்தைத் தழுவின துருக்கியரும் மற்றும் மொங்கோலிய இனத்தைச் சார்ந்த ஈரான் - பாரசீகரும், கிழக்கில் சமர்கந்த் வரையுமானதும், வடமேற்கு இந்தியாவை உள்ளடக்கியதமான மிகப் பரந்த பிரதேசத்தைத் தமது ஆளுகைக்குட்படுத்தினர். (S.A.Imam, 1990) ஆயினும் இறந்தோரின் கல்லறைகள் மேல்

ஞாபகத் தூபிகளைக் கட்டும் பழக்கத்திலிருந்து இம்மக்களின் மனதை இஸ்லாத்தினால் விடுவிக்க முடியவில்லை.

இத்தகைய நினைவுச் சின்னங்களையும், புனித தலங்களைக் கொண்ட பிரதேசமாக இப்பிராந்தியம் பிரபல்யம் பெற்றது. இந்நினைவு மண்டபங்களிலுள்ள கல்லறைகள் மேல் குவிகை மாடங்களும் அமைந்திருந்தன. புறவளைவானதும், குழிவுமான இக்குவிகை மாடங்களின் வெளிப்புறத்திலும் உற்புறத்திலும் வரைதல் வேலைப்பாடுகளைச் செய்வதற்கு நேர்முறையான இக்கூபி எழுத்துக்கள் பொருத்தற்றவையாயிருந்தது. ஆகையால் இக்காரியங்களுக்குப் பொருத்தமான பாரிஸி, றைஹனி, நஷ்ஹி ஆகிய வடிவங்கள் அவற்றின் கட்டாயத்தேவை கருதி வளர்ச்சியடைந்தன. பலாங்கொடைக் குகைச் சிலாசாசனம் என்பதனதும், தலாப்பிட்டியப் பள்ளிவாசல் சிலாசாசனம் (நூர் பின் கான் எனப்பட்டது) என்பதனதும் ஒப்புமை உறவுகள், 10 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 16 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலப்பரப்பில் இந்நாட்டிற் பரவிய பாரசீகத்தும், பாரசீகப்படுத்தப்பட்ட வடஇந்தியச் செல்வாக்கினதும் மிகச் சிறந்த சான்றுகளாகும்.

இலங்கையிலுள்ள பெரும்பாலான அரபு சிலாசாசனங்களை மொத்தமாகக் 'கூபி' எனும் வார்த்தைப் பிரயோகத்தின் மூலம் எந்த வரையறையுமில்லாமல் அழைக்கின்ற காரணத்தினால், இலங்கை - முஸ்லிம் உறவுகளின் வரலாற்றைப் பற்றிய எமது பகுத்தறிதலில் ஓரளவு தெளிவின்மையை அது ஏற்படுத்துகின்றது. உதாரணமாக, அரபுத் தமிழ் சிலாசாசனத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். தலாப்பிட்டிய பள்ளிவாசலிலுள்ள இச்சிலாசாசனம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். ஏனெனில், இந்நாட்டுச் சோனக சமூகத்தின் மேல் தென்னிந்தியச் சோனகர் (கரையோரச் சோனகர்) கொண்டிருந்த கலாசாரச் செல்வாக்கினைப் பற்றிய பல விபரங்களை இது வெளிக்கொணர்கின்றது. அத்துடன் இப்பிரதேசத்தில் ஐரோப்பியர் குறிப்பாக பேர்த்துக்கீசர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளையும் இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இச்சிலாசாசனத்தை அதன் வடிவமைப்பைக் கொண்டு நோக்கும் பொழுது அது பெறுமானம் உடையதாகும். ஏனெனில் கூபாவுக்கு கிழக்கிலோ மேற்கிலோ இது போன்ற வடிவமைப்பிலான வேறொன்று கிடையாது. இரண்டாவதாக, திராவிட மொழி வரிவடிவம் எவ்வாறு, செமித்திய மொழி வரிவடிவத்தோடு இரண்டறக் கலந்ததென்பதற்கும் இது சிறந்தவோர் உதாரணமாகும். அதிலும் குறிப்பாக திராவிட மொழிச் செல்வாக்கு இதில் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது. அது மட்டுமல்லாது, இவ்வரபுச் சிலாசாசனம் முதன்முறையாக கிறிஸ்துவ சகாப்தத்தை இயேசு வருடம் என அழைக்கின்றது.

காலி மும்மொழிச் சிலாசாசனம்

1911 அம் ஆண்டு எச். தமலின் என்பவரால் கண்டெடுக்கப்பட்ட இக்கற்பலகைச் சிலாசாசனம் சீன, தமிழ், பாரசீகம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்கற்பலகை சீனாவில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அதனலேயே அது நடப்பட்ட நாட்டு மக்களினது மொழியான சிங்களம் அதில் இடம் பெறவில்லை. ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போன்று, அரபு மக்களின் செமித்திய வரிவடிவத்தை ஆரிய மொழி தழுவிக்கொண்டது. இச்சிலாசாசனத்திற்

பாரசீக மொழியானது அரபு எழுத்துக்களில் அமைந்துள்ளதினால், இலங்கையிலுள்ள அரபு சிலாசாசனங்களுள் இதுவும் சேர்க்கப்பட்டுவிட்டது. இச்சிலாசாசனம் கி.பி. 1403 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்ததெனக் கொள்ளப்படுகின்றது. சீனப் பேரரசன் யிங்லோ என்பவரது ஆட்சியின் பத்தாம் ஆண்டு இது எனவும், செங்ஹோ (1371 - 1435) என்பவரால் காலியில் நடப்பட்டதெனவும் நம்பப்படுகிறது. (Journal of R.A.S. Ceylon, 1970)

கலாநிதி எஸ். பரணவிதான அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஹைதராபாத் புதைபொருள் ஆய்வுத் திணைக்களப் பணிப்பாளர் இச்சிலாசாசனத்தை வாசித்ததன் பிரகாரம், அதிலுள்ள சீன மொழியிலும் தமிழ் மொழியிலும் கூறப்பட்டுள்ள அதே விடயங்களே பாரசீக மொழியிலும் கூறப்பட்டுள்ளன என்பது தெளிவாயிற்று. தெய்வ ஆசி வேண்டி அது அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டுள்ளது. பரந்தவோர் பிரதேசத்தில் இத்தீவானது எவ்வாறு மத்திய ஸ்தானத்தை வகித்தது என்பது பற்றிய பல்வேறு தகவல்களை இச்சிலாசாசனம் வெளிக்கெணர்ந்தது. (ஐ.எல்.எம்.ஏ.அப்துல் அஸீஸ்,1907) இம்முன்று மொழிகளும் அக்காலகட்டத்தில் இப்பிரதேசத்தின் வர்த்தக மொழிகளாய் இருந்துள்ளன. (S.A.Imam, 1990) இப்பன் பதூதா (தன் பிரயாணங்களைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது) அவர் காலத்து யாழ்ப்பாண ஆட்சியாளரான ஆரியச்சக்கரவர்த்தி மிகச் சரளமான பாரசீக மொழியில் தன்னோடு உறவாடியதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார் எனவே வரலாற்று ரீதியாகப் பார்க்கும் பொழுது பல்வேறு நாடுகளையும் இனங்களையும் மொழிகளையும் மதங்களையும் கொண்ட இப்பிராந்தியத்தில் சமாதானமான முறையில் வர்த்தகமும் சர்வதேச கலாசாரப் பரிவர்த்தனையும் நடைபெற்ற உச்சக்கட்டக் காலமாக 15 ஆம் நூற்றாண்டைக் கொள்ளலாம். காலி சிலாசாசனத்தின் பன்மொழித் தன்மையின் மூலம் இச்சகிப்புச் சூழ்நிலை துலாம்பரமாக வெளிப்படுகிறது. ஆனால் பதினாறாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஐரோப்பியரின் நடவடிக்கைகள் இப்பிராந்தியத்தில் தொடங்கியவுடன், பரந்த இக்கடற் பிராந்தியத்தில் புரிந்துணர்வோடும் கூட்டுறவோடும் வாழ்ந்து வர்த்தகப் பலன்களைப் பல்வேறு மக்களும் பகிர்ந்து கொண்ட நிலைமை சிதறடிக்கப்பட்டது. இக்கீழைத்தேய மக்களிடையே காலாதிகாலமாய் இருந்து வந்த ஒற்றுமை, புரிந்துணர்வு என்பவற்றின் இடத்தை ஐரோப்பியரின் பலாத்காரம், பேராசை, சகிப்பின்மை என்பன பிடித்துக்கொண்டன. இத்தகைய குழப்பகரமான அரசியல், பொருளாதார நிலைமைகளை தலாப்பிட்டிய பள்ளிவாசல் சிலாசாசனங்கள், விஷேடமாக அரபுத் தமிழிலான சிலாசாசனங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. (ஏம்.ஏ.எம். சக்ரி,2010) ஐரோப்பியர் காலத்துக்கு முந்திய அமைதியானதும் செழிப்பானதுமான நிலைமைகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்ற ஆரம்பகாலக் கூபி சிலாசாசனங்களிலிருந்த மகத்துவத்தன்மை தற்பொழுது அற்றுப் போய்விட்டது.

தொல்பொருள் ஆய்வென்பது தமது பழைமையான முறைகளைக் கைவிட்டு புத்தம் புதிய விஞ்ஞான நுட்பங்களையும் முறைகளையும் அளவீடுகளையும் கடந்த நூறுவருடங்களாக தன்னுள்ளே வளர்த்துக் கொண்டுள்ளது. அதனால், வரலாற்றினைத் தொகுப்பதற்குப் பாரம்பரிய அடிப்படையாயிருந்து வந்த வாய்மொழிச் சன்றுகளை மேவியதான விஞ்ஞான முறையினைத் தற்போது புதைபொருள் ஆய்வு கொண்டுள்ளது. இவ்விஞ்ஞான சூழ்நிலையில் அடிக்கடி கேட்கப்படும் ஒரு வினா, “வரலாறு எனக் கூறப்படுவதால் எவை

எவை எவ்வளவு தூரம் உண்மையானது” என்பதாகும். ஒரு விடயத்தை உறுதி செய்யும் பொழுது அதற்குரிய பலமான சான்றுகள் தேவைப்படுகின்றன. புதைபொருள் கண்டுபிடிப்புக்கள், கல்வெட்டுக்கள், நாணயங்கள் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரலாற்றாய்வு முன்னர் எப்போதும் இல்லாத அளவு எமது பழமை பற்றிய ஆய்வுகளை மிகவும் முன்னெடுத்துச் செல்கின்றது. இந்த ரீதியிலேயே இலங்கையிற் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள அரபு சிலாசாசனங்களையும் நுண்ணிய ஆய்வுக்குட்படுத்த வேண்டும். இத்தகைய புதைபொருள் ஆய்வுகளின் துணைகொண்டு ஏற்கனவே சில கருத்துக்களினதும் பாரம்பரியங்களினதும் அடிப்படையில் வாய்மொழியானதும் இலக்கியம் சார்ந்ததுமான சான்றுகளைக் கொண்டு நாம் செய்துள்ள சில முடிவுகளை மீண்டும் புனராய்வு செய்து அக்கருத்துக்களைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள முடியுமாயுள்ளது.

வரலாற்று ரீதியான சான்றுகளின் நம்பகத் தன்மையை உறுதிசெய்துகொள்வதற்குக் கல்வெட்டாய்வு மிகவும் பிரயோசனமாயுள்ளது. இலங்கை வரலாற்றாய்வியலில் கல்வெட்டாய்வு மிக முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. 1827 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கையிற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள அரபு சிலாசாசனங்கள் குறைந்த தொகையேயாகும். ஆயினும், பழமையான கலாசாரத்தினதும் நாகரீகத்தினதும் காலமொன்றை அவை சேர்ந்தவை என்ற காரணத்தினால், அவை தொடர்பான பல்வேறு கோணங்களிலான ஆய்வுகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. புதைபொருள் ஆய்வின் முக்கியவொரு துணை அங்கமாகக் கல்வெட்டாய்வும் சமீப காலத்திலேயே முக்கியத்துவம் பெற்று அதன்பால் கவனத்தையும் ஈர்த்து வருகின்றது. அத்துடன் இந்நாட்டிலுள்ள சகல அரபு சிலாசாசனச் சான்றுகளும் இதுவரை பூரணமாக வெளிக்கொணரப்பட்டுவிட்டன எனக் கருதவும் முடியாது. இந்நாட்டில் இதவரை எமக்குக் கிடைத்துள்ள குறைந்தளவு சிலாசாசனங்களை, சீனாவிலிருந்து மொறொக்கோ வரையும், மேற்கில் ஸ்பெயின் வரையிலுமான மிகப் பரந்தவொரு பிராந்தியத்திற் காணப்படும் சிலாசாசனங்களோடு சேர்த்துப் பார்க்கும் பொழுது, இந்நாட்டிற்கு வருகைதந்த ஆரம்பகால செமித்தியப் பிரயாணிகளின் வரலாற்றைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாகின்றது. அத்துடன் இப்பிராந்தியத்தில் ஏற்பட்ட சுழிவு நெழிவுகளான வரலாற்றுப் போக்குக்கு மத்தியில் இலங்கையின் வர்த்தக, கலாசார வரலாறுகள் எவ்வாறு அமைந்திருந்தன வென்பதையும் உணரக்கூடியதாகவுள்ளது.

முடிவுரை

இலங்கையில் காணப்படும் அராபிய சிலாசாசனங்கள் இந்நாட்டில் காணப்படும் ஏனையவற்றுடன் ஒப்பிடப்படும்பொழுது அவை தொகையளவில் சிறிதேயாயினும், 7 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து அதிசயிக்கத்தக்க வேகத்துடன் பரவிய இஸ்லாத்தின் விளைவாக இப்பிரந்தியத்தில் ஏற்பட்ட பரந்தவொரு இன, மொழிச் செல்வாக்கின் ஒரு பகுதியே ஆகும். எனவே இந்நாட்டின் ஆரம்பகால அராபியக் குடியிருப்பாளர்களைப் பற்றிய தகவல்களை மட்டுமல்லாது, தெற்காசியப் பிராந்தியத்தில் அவர்கள் மேற்கொண்ட கப்பற் போக்குவரத்து மற்றும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும், இந்நாட்டுக்கு அடிக்கடி வருகை தந்த இஸ்லாமிய மதத் தலைவர்களதும் அவர்களது கலாசார செல்வாக்குகள் தொடர்பானதுமான தகவல்களையும் இச்சிலாசாசனங்கள் தருகின்றன.

இந்நாட்டின் கரையோர பட்டினங்களான காலி, பேருவளை, கொழும்பு, மன்னார், திருகோணமலை ஆகிய இடங்களில் மட்டுமல்லாது, பண்டைக்கால நகர வாழ்க்கையின் மத்திய தலங்கலாயிருந்த நாட்டின் உட்பிரதேசங்களிலும் இச்சிலாசாசனங்கள் காணப்படுகின்றன. புத்தளம் - அனுராதபுரம் வீதி, குருநாகலை - புத்தளம் வீதி, பலங்கொடைக்குகை, பாவா ஆதம் மலை எனும் இடங்களில் காணப்படும் சிலாசாசனங்கள் நாட்டின் உட்பிரதேசங்களிலேயே அமைந்துள்ளன. ஆகையால் பண்டைக் காலத்தில் பல்வேறு தேசத்தினருடன் இந்நாடு கொண்டிருந்த வர்த்தக, கலாசாரத் தொடர்புகளை மட்டுமன்றி, வேறுபட்ட வாழ்க்கை முறைகளையும் எண்ணப்பாங்குகளையும் கொண்டிருந்த பல்வேறு மக்களிடையே சகிப்புத்தன்மையும், சமரச வாழ்க்கையும் நிருவியதையும் இவை காட்டுகின்றன. இலக்கிய மூலாதாரங்கள் சில குறைபாடுகளையுடையவை என்ற காரணத்தினால், இச்சிலாசாசனச் சான்றுகள் கூடிய முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. கல்லறைக் கல்வெட்டுச் சிலாசாசனங்கள் வாழ்த்துடன் கூடிய பிரிவுரைகளாக அமைந்துள்ளன. பள்ளிவாசல் சிலாசாசனங்கள் (தலாபிட்டிய போன்றவை) புகழாரங்களாயுள்ளன. குகைச் சிலாசாசனங்கள் (பலாங்கொடை) அதிலுள்ள மூன்று சொற்களினால் மறைபொருள்களைக் குறிக்கின்றன. ஐரோப்பியரின் நடவடிக்கைகள் இந்நாட்டில் ஆரம்பிப்பதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் இங்கு அடிக்கடி விஜயம் செய்த பாரசீகச் செல்வாக்குடைய வட இந்திய அல்லது பாரசீக சூபி ஞானிகளினால் பலாங்கொடை சிலாசாசனம் பொழியப்பட்டிருக்கலாம் என நம்பப்படுகிறது. காலி மும்மொழிச் சிலாசாசனமானது அரபு எழுத்துக்களில் இருந்தாலும் (அதனால் அரபு மொழியிலானதென இது தவறுதலாக கணிக்கப்பட்டது) இது உண்மையில் பாரசீக (சீன, தமிழ் மொழிகள் உட்பட) மொழியிலானதாகும். இது அறிவித்தல் ஒன்றைக் கூறுவதாகும். இத்தகைய சிலாசாசனங்கள் எண்ணிக்கையிற் குறைவாயினும் அவை முறையாக அறியப்பட்டால், இப்பாரிய பிராந்தியத்தில் வாழ்ந்து அதனை வளப்படுத்திய பல்வேறு இன மக்களிடையேயான பொருள்தார, அரசியல், கலாசார வாழ்க்கை முறைகள் பற்றிய தகவல்களைப் பல்கோணங்களிலும் வெளிப்படுத்துவதற்கு மிகப்பெறுமதி வாய்ந்தவையாக அமையும்.

உசாத்துணை

அப்துல் அஸ்ஸ, ஐ.எல்.எம்.ஏ. இலங்கைச் சோனக இன வரலாறு ஒரு திறனாய்வு,

சோனக இஸ்லாமிய கலாசார நிலையம் கொழும்புஇ 1907இ ப. 90.

சுக்ரிஇ ஏம்.ஏ.எம். இலங்கை முஸ்லிம்கள் தொன்மைக்கான வரலாற்றுப் பாதை,

கொழும்பு,2010இப.87.

Imam, S.A, "Ceylon Arab Relations", *MICH First Twenty Five Years Souvenir*, Colombo, 1965

Imam, S.A, "Cultural Relations Between Sri Lanka and Iran", in *Sri Lanka and the Silk Road of the Sea*, Colombo, 1990, p.176

Journal of R.A.S. Ceylon –Volume X1v. New Series 1970

Kiribamuna, S, Muslim and the Trade of the Arabian Sea With special Reference to Sri Lanka from Birth of Islam to the Fifteenth Century” in M.A.M Shukri (Ed) muslims of the Sri lanka Avenues to Antiquity ,1986, p.76.(Publisher?)

Martha Pricket, *Excavations at Mantai*, 1980, Preliminary Report of the Field Director.

Paranawithana, S, *God of Adam’s Peak*, Switzerland, 1957

Sir Alexander Johnston, **Footnotes to his Dispatch to the Secretary of State** dated 3rd February 1827, Transactions of RAS (GB & Ireland) vol.1, p. 537

Sukri, M.A.M, “Arabic (*Kufi*) inscriptions in Sri Lanka”, in *Sri Lanka and the Silk Road of the Sea*, Colombo, 1990, p.176

Sulaiman Nadvi, *Arab Navigation*, Delhi, 1942, p.72

The Excavations at Mantai –John Carswell.Ancient Ceylon No. 7 Vol: I 1990. Colombo. 1990